

Full diocesà

26 de novembre del 2017

p5 — Andreu Figueras Paz fou ordenat diaca a Tona

p6 — La figura del papa Joan Pau I, d'actualitat

Crist Redemptor de Maratea (Itàlia)

Acte de consagració del gènere humà a Crist Rei

Jesús dolcíssim, Redemptor del gènere humà, mireu-nos agenollats humilment en la vostra presència. Som vostres i vostres volem ser; i, per a poder estar més fermament units a vós, avui cada un de nosaltres es consagra voluntàriament al vostre Sagrat Cor.

N'hi ha molts que mai no us han conegut, molts que us han refusat i han menyspreat els vostres manaments. Compadieu-vos dels uns i dels altres, Jesús benigníssim, i atraieu-los tots cap al vostre Sagrat Cor. Regneu, Senyor, no solament sobre els qui mai no s'han separat de vós, sinó

també sobre els fills pròdigs que us han abandonat; feu que tornin ben aviat a la casa paterna, perquè no morin de misèria i de fam. Regneu sobre aquells que viuen extraviats per l'error o separats per la discòrdia, i feu que tornin al port de la veritat i a la unitat de la fe, perquè aviat hi hagi un sol ramat i un sol pastor. Concediu, Senyor, a la vostra Església plena llibertat i seguretat; concediu a tot el món la tranquil·litat de l'ordre; feu que d'un extrem a l'altre de la terra només se senti una veu: «Lloat sigui el Cor Diví, pel qual ens ha vingut la salvació; a ell la glòria i l'honor per tots els segles.» Amén.

«Quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set...»

Jesucrist, Rei de tot el món / Cicle A

Lectura de la profecia d'Ezequiel

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.» I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu us diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.» (34, 11-12. 15-17)

Salm responsorial

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.
(Salm 127)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist, cadascun al moment que li correspon: Crist el primer; després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu, que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots. (15, 20-26. 28)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra. »Després el Rei dirà als

de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veiéreu despullat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm. »Els justos li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despullat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us? »El Rei els respondrà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi. »Després dirà als de la seva esquerra: Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set, no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veiéreu despullat, no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar. »Els li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despullat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós? »Ell els contestarà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi. »I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.»

(25, 31-46)

«El Senyor és el meu pastor, no em manca res»

Déu té els seus terminis

Jean Hakolimana, prev.

Totes les societats han intentat afrontar el tema del mal i dels camins per a la seva possible superació. Des de la fe, la seva persistència es fa escandalosa en quant planteja un dilema a la confessió del Déu bo i totpoderós. L'Antic Testament afronta aquesta problemàtica explicant el temps d'espera del Senyor. Déu actua amb paciència perquè vol deixar un marge per a la conversió. Des d'aquesta perspectiva, vivim un temps de desordre i caos. Per això tenim la sensació que el mal segueix dempeus impune i que el bé no sempre assoleix el premi meregut. Vivim un temps de *núvols i boira*. Tanmateix, aquest temps arribarà al la seva fi, perquè Déu té disposats els seus terminis. Llavors començarà el temps de la seva justícia. Déu judicarà *entre l'un i l'altre, moltons i cabrits*. L'evangeli de Mateu ens fa contemplar la realitat des d'aquesta perspectiva.

Hi contemplem Déu obrant una nova creació posant ordre, separant i posant cada element al lloc que li correspon. De fet, el Gènesi descriu l'obra de la creació en els mateixos termes. Déu va crear separant cel i terra, terra ferma i aigua, nit i dia etc. Així Déu salva, recuperant l'ordre inherent a la creació. A la fi dels temps, posarà cada peça al lloc que li correspon. S'haurà acabat la impudència d'un benestar malvat i el patiment immerescut dels justos. *Així Déu serà tot en tots*. Mentrestant, participem d'aquest disseny salvífic de Déu per la conversió. Diàriament, aprenem a separar el bé del mal, a posar ordre en la nostra vida. Separant-nos del mal, preparem els camins a aquell món nou que Déu obrarà en el temps que ell té disposat i que esperem «amb fe i amb alegria, i amb dolor», tal com cantem a missa.

La imatge

Dividim el col·lectiu social segons criteris. Si mirem bons o dolents, posaríem els de la pròpia banda entre els bons i els de l'altra banda entre els dolents.

L'Evangeli fa una altra tria: són bons els qui s'han apiadat del pobre i el necessitat, i són dolents els qui han passat de llarg; bons perquè Jesús és en el necessitat i el pobre i han reproduït el seu mateix capteniment.

[Les set obres de misericòrdia \(1607\). Caravaggio](#)

Lit. hores: Setmana II

27 dilluns

—Beat Ramon Lull, màrtir (1232-1316)

—Sant Ruf, prevere

Daniel 1,1-6.8-20 / Salm Daniel 3,52a.52b.53.54.55.56. / Lluc 21,1-4

28 dimarts

—Sant Mansuet, màrtir (*935)

Daniel 2,31-45 / Salm Daniel 3,57.58.59.60-61 / Lluc 21,5-11

29 dimecres

—Sant Sadurní, bisbe (*305)

Daniel 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Salm Daniel 3,62.63.64.65-66.67 / Lluc 21,12-19

30 dijous

—Sant Andreu, apòstol (s.I)

Romans 10,9-18 / Salm 18 / Mateu 4,18-22

1 divendres

—Sant Eloi, bisbe (580-660)

Daniel 7,2-14 / Salm Daniel 3,75.76.77.78.79.80.81 / Lluc 21,29-33

2 dissabte

—Santa Bibiana, màrtir (s.IV).

Daniel 7,15-27 / Salm Daniel 3,82.83.84.85.86.87 / Lluc 21,34-36

3 diumenge I d'Advent / Cicle B

—Sant Francesc Xavier, prevere jesuïta (1506-1552)

Isaïes 63,16b-17.19b;64,2b-7 / Salm 79 / 1 Corintis 1,3-9 / Marc 13,33-37

Nous beats fills de la nostra diòcesi (i VII)

Beatificacions de màrtirs claretians (21 d'octubre) i vicencians (11 de novembre)

Lluís Berenguer

Nasqué a Santa Maria d'Horta el 4 de juliol de 1869. Era el menor d'una família de deu fills. Quatre germanes seves i tres nebots foren religiosos. Profes-

sà en la Congregació de la Missió (Vicencians) el 5 de juliol de 1887 i fou ordenat sacerdot a Madrid el primer dia de 1893.

Fou professor i formador en diferents seminaris a Mèxic, en èpoques de persecució contra l'Església, i també fou destinat a Cuba.

Pel juliol de 1936 era el rector del temple de la casa provincial de Barcelona. Salvaguardada l'Eucaristia, s'amagà a casa d'un nebot, on el detingueren al setembre i fou empresonat. Greument malalt i sense cap atenció i amb maltractes, morí de pulmonia, meningitis i septicèmia a l'Hospital Clínic el maig de 1937.

Joan Puig

Nasqué a Sant Martí de Centelles el 21 de juliol de 1879. Començà a estudiar al Seminari de Vic fins que va a descobrir la seva vocació en la Congregació de la Missió.

Professà el 19 de desembre de 1901 i fou ordenat sacerdot l'1 de setembre de 1907. Fou destinat a Barcelona, Bellpuig, Palma de Mallorca, Rialb i finalment Figueres. Fou un gran predicador per tot l'Empordà i confessava molta gent durant els dies de mercat.

El 19 de juliol de 1936 es trobava a Mallorca per celebrar el centenari de la presència vicenciana. Refugiat en un asil, fou descobert per un milicià i traslladat a la presó del castell de Sant Ferran.

Allí moriria el 13 d'octubre de 1936 juntament amb vuit sacerdots i quatre seglars.

Necrològica

Mn. Joan Freixenet i Mas

Morí el proppassat 27 d'octubre a noranta anys d'edat. Havia nascut a Manresa el 4 d'abril de 1927 i rebé el sacerdoci el 27 de juny de 1954.

Fou a vicari de Sant Quirze de Besora, ecònom de Santa Fe de Rauric (Tarragona), ecònom de Copons i encarregat de Veciana i, més tard, de l'església del Bon Pastor de Ripoll. Fou ecònom de Sant Fruitós de Bages i de Sant Andreu de Tona. Va ser rector «in solidum» de Castellnou de Bages, Santa Eulàlia d'Argençola i Sant Pere de Santpedor; i posteriorment rector de Castellnou de Bages i de Sant Martí de Torroella. Exercí com a capellà de les Serventes de Maria de Manresa, de l'Hospital de Sant Andreu de Manresa i del Monestir de Santa Clara, també a Manresa; i del Santuari de la Mare de Déu de Joncaldella. Des de la seva jubilació vivia a Sant Fruitós de Bages. Al cel sia.

Andreu Figueras Paz, ordenat diaca a Tona

El diumenge 22 d'octubre, jornada del Domund, el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, va ordenar de diaca el seminarista Andreu Figueras Paz a la parròquia de Sant Andreu de Tona, on fins ara ha estat enviat com a ajudant.

Mons. Casanova va remarcar en la seva homilia els llaços humans de la família de l'Andreu amb la parròquia de Tona, especialment dels seus pares, ja difunts. Va comentar la missió del diaca en la vida de l'Església i va animar l'Andreu a viure sempre com a servidor de la Paraula, de l'altar i dels pobres: «Cada vocació, cada consagració és un regal

del Senyor a favor de la seva Església, a favor de tots nosaltres. Andreu, avui el Senyor t'allibera, et fa el do del seu Esperit, perquè siguis tot tu, tota la teva persona, en tot el teu ministeri diaconal, un do per a la comunitat diocesana.»

També va recordar que justament el dia abans un fill de Tona, l'estudiant claretà Amadeu Costa i Prat, havia estat beatificat a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

En acabar la celebració, el nou diaca va adreçar unes paraules d'agraïment i glossà la imatge del bon Jesús amb la creu al coll convidant-nos a seguir-lo.

L'Escolania de Montserrat a Moià

El divendres dia 15 de desembre, en el marc de les festes nadalenques, l'Escolania de Montserrat, amb Llorenç Castelló a la direcció i Vicenç Prunés al piano, durà a terme un concert solidari a l'església parroquial de Santa Maria de Moià. L'hora d'inici serà a dos quarts de nou del vespre i els beneficis aniran destinats a Càritas, entitat que ajuda les persones que es troben en situació de precarietat.

L'Escolania de Montserrat avui és considerada un cor de primeríssim nivell. A través del cant, els escolans són missatgers de pau i de bellesa. Amb el llenguatge universal de la música traspassen tota mena de fronteres.

Venda d'entrades anticipades al Museu de Moià, c/ Rafel Casanova, 8 (al costat de l'església parroquial), del dia 1 al dia 10 de desembre (incloent-hi festius) de 11 a 14 hores. Informació de la disponibilitat de localitats per a adquirir entrades: telèfons 618 336 786 i 639 925 939.

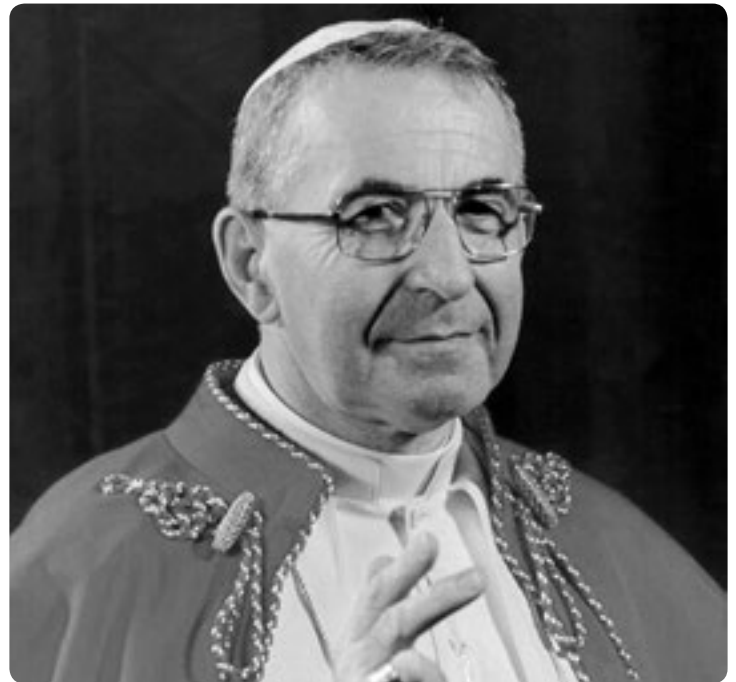
Joan Pau I, que fou papa 33 dies, d'actualitat

Redacció

Albino Luciani fou el papa Joan Pau I des del 26 d'agost de 1978 fins a la seva mort, ocorreguda 33 dies després. Del seu breu pontificat en queden alguns discursos en les seves audiències públiques. Fou el darrer pontífex a utilitzar la cadira gestatòria, tot i que no li agradava, perquè tenia un caràcter molt senzill. Era conegut com «el papa del somriure».

El papa Francesc ha destacat recentment els valors heroics de Joan Pau I, que ja és considerat «venerable», obrint-se així el camí per la seva beatificació.

També en un llibre que s'ha publicat fa poc, amb el títol *Papa Luciani, crònica d'una mort*, la periodista italiana Stefania Falasca confirma, gràcies a nombrosos testimonis i documents inèdits, que Joan Pau I va morir d'un atac al cor, sortint al pas de les especulacions que han corregut durant anys. El llibre porta un pròleg de Pietro Parolin, secretari d'Estat de la Santa Seu.

Tres nous sacerdots i dos diaques a Montserrat

Redacció

El 4 de novembre va tenir lloc a la basílica de Santa Maria de Montserrat l'ordenació de tres nous preveres i dos nous diaques, tots ells membres de la comunitat montserratina. Els candidats eren Carles Xavier Noriega, Efrem de Montellà i Bernat Juliol, per a preveres, i Anton Gordillo i Gabriel Soler, per a diaques. Tots ells foren presentats pel pare abat Josep M. Soler, que és qui els ha escollit per a aquest ministeri, d'acord amb el seu Consell, al bisbe Manel Nin, exarca apostòlic per als catòlics de tradició bizantina a Grècia i monjo de Montserrat, que va presidir la celebració litúrgica i els va ordenar.

L'administració del sagrament, que va tenir lloc dins la celebració de la missa, va trobar el seu punt culminant en la imposició de les mans i la pregària d'ordenació; prèviament hi ha hagut la presentació i l'elecció dels candidats i el seu interrogatori per part del bisbe Manel Nin. Posteriorment, els nous diaques i els nous preveres van rebre els signes

propis del seu ministeri: la dalmàtica i l'evangeliari per als diaques; i la casulla, el calze i la patena, per als sacerdots, a qui també hom els va ungir les mans amb el crisma.

Cal recordar que la darrera cerimònia d'ordenació presbiteral i diaconal a Montserrat s'havia celebrat el 5 d'octubre del 2013. En aquella ocasió, van rebre l'ordenació sacerdotal els monjos Anselm Parés i Sergi d'Assís Gelpí, i la diaconal, Efrem de Montellà i Bernat Juliol.

L'article

Convertiu-vos i creieu en el diàleg

Climent Forner, prev.

No, no, litúrgicament no som a Quaresma sinó aviat a l'Advent; ara, políticament ho sembla, a Setmana Santa i tot amb un Divendres Sant esgarrifós, veient a quins extrems dramàtics, per no dir tràgics, han arribat les deteriorades (d'anys i àdhuc de segles) relacions entre els governs de Catalunya i Espanya. D'on el títol d'aquest article, copiat del Dimecres de Cendra: «Convertiu-vos i creieu en l'Evangelí.» Llàstima, llàstima que no hagin estat capaços d'entendre 's; això que tothom, incloent-hi autoritats civils i eclesiàstiques, els recomanaven de dialogar amb bona voluntat! Qui en té la culpa? Sols Déu ho sap, i que els perdoni.

No hi ha problema humà que no es pugui resoldre bonament a base de diàleg. Com sigui, jo, pobre de mi, m'atreveixo a atribuir als uns i als altres un seguit de pecats o deficiències més o menys greus. Els catalans, com reconeixen els sociòlegs, al llarg de la història (i mira que la tenim més que mil·lenària), hem pecat de mercantilisme fenici, de manca d'autoestima, de divisió política interna... Els espanyols, d'orgull patriòtic hispànic (imperialista i tot), de prepotència armada i policial, d'abús de poder polític-judicial... Fins que els uns i els altres no reconeguem aquestes mancances i ens convertim de cor, i perdonant-nos també de cor, no hi haurà salvació possible.

La «sagrada» Constitució prou reconeix en teoria que Espanya és «plurinacional, pluricultural i plurilingüística», però els qui tant la defensen són incapaços de reconèixer aquesta realitat. Què els costaria d'admetre, per exemple, que Catalunya i el País Basc són també dues nacions històriques amb la seva llengua, la seva cultura, la seva idiosincràsia, establint amb elles unes relacions en pla d'igualtat (no d'inferioritat i menys de submissió com ara), i llavors agermanant-se mútuament al màxim en tots els camps de col·laboració política, social, econòmica... Som al segle XXI, per favor! Unitat en la diversitat. Tant Espanya com Catalunya hi sortirien guanyant en gran manera. El mateix referèndum del mes d'octubre, si hagués estat pactat, amb els resultats que fossin, quin bé de Déu!

Hauríem de començar per retornar, degradada com ha estat, la dignitat a les persones, al poble català i als seus governants legítims, i també el sentit etimològic pur a paraules com democràcia, justícia, dret, llibertat... Els drets humans a respectar són drets divins, començant per l'autodeterminació (Joan Pau II a l'ONU). A la situació actual del país, tan crítica, els cristians, posada com és a prova la nostra fe, hi hauríem d'aportar esperança, compromís, alliberament, solidaritat, comunió, fraternitat, pau... No podem tirar mai el barret al foc. Catalans (nadius o forans és igual), sempre endavant per vies pacífiques i democràtiques! A les urnes, no a les armes.

La Pel·lícula

Una razón para vivir

Dirigida per Andy Serkis

Regne Unit, 2017.

Intèrprets: Andrew Garfield i Claire Foy.

Drama.

Per a joves i adults.

Basada en fets reals, explica la història de Robin, un jove atractiu, brillant i aventurer; quan la seva vida pateix un gir radical en contraure la poliomièlitis a Kènia, ja que es dedicava a la producció i venda de te.

La malaltia el va deixar durant quasi quaranta anys en una cadira de rodes i, un any abans de contraure-la, s'havia casat.

Emotiva pel·lícula de superació. El malalt volia morir quan va quedar paralytitzat, però va ser sostingut per l'amor de la seva esposa i l'afecte dels amics.

La seva lluita va ajudar molts malalts a tirar endavant.

S'asseurà al seu tron gloriós... (Mt 25,31)

Romà Casanova, bisbe de Vic

Aquest any la solemnitat de nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món, ha estat precedida per la I Jornada Mundial dels Pobres, que el papa Francesc ha instituït per a tota l'Església. Ell mateix, en el missatge per a l'esmentada jornada mundial, que porta per títol «No estimem de paraules, sinó amb obres», ens diu, relacionant les dues jornades: «Podran convidar els pobres i els voluntaris a participar junts en l'eucaristia d'aquest diumenge, de tal manera que es manifesti amb més autenticitat la celebració de la solemnitat de Crist Rei de tot l'univers, el diumenge següent. De fet, la reialesa de Crist emergeix amb tot el seu significat més genuí en el Gòlgota, quan l'innocent clavat en creu, pobre, nu i privat de tot, encarna i revela la plenitud de l'amor de Déu. El seu complet abandonament al Pare expressa la seva pobresa total, al mateix temps que fa evident el poder d'aquest Amor, que el ressuscita a nova vida en el dia de Pasqua» (núm. 7).

De fet, en l'evangeli que es proclama en aquesta solemnitat, Jesús es relaciona amb els més pobres. El qui *s'asseurà al seu tron gloriós* és el mateix que *s'identifica* —de manera sorprenent— amb el qui *tenia fam, tenia set, era foraster, veiéreu despullat, estava malat, era a la presó*. A Jesús li pertany tota la reialesa, tota autoritat i tot poder. Ell que ha sofert la seva Passió i la seva mort en Creu, ha estat glorificat i s'ha assegut a la dreta del Pare. Els cristians contemplem des de la fe la senyoria de Crist sobre el món i la història. Tota reialesa d'aquest món passa. Tot poder finirà. Jesús s'asseurà en el seu tron gloriós, essent implacable amb els poderosos d'aquest món, i pronunciarà el judici universal que posarà fi a tota la història humana. Aquest Jesús mateix, ple de glòria, és el qui, mentre caminem per aquest món, ens demana de tenir els ulls del cor ben oberts per a descobrir-lo en els germans

Judici final de Miquel Àngel (Capella Sixtina)

més necessitats que trobem en el camí de la vida, ja que ell s'identifica i comparteix la sort dels més pobres.

El criteri per a entrar en el Regne de l'Amor que Jesús ha instaurat és el de les obres concretes envers els germans necessitats: *em donàreu menjar, em donàreu beure, em vau acollir, em vau vestir, em vau visitar, em vinguéreu a veure a la presó*. A la fi dels temps serem judicat sobre l'amor a Jesús, manifestat en l'amor als pobres, no pas sentimental o superficial, sinó efectiu a tots els seus germans.

